

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 216/96

ze dne 5. února 1996,

**kterým se stanoví jednací řád odvolacích senátů Úřadu pro harmonizaci ve
vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1994 o ochranné známce Společenství¹ pozměněné nařízením (ES) č. 3288/94², a zejména na čl. 140 odst. 3 tohoto nařízení,

vzhledem k tomu, že nařízení (ES) č. 40/94 (dále jen „nařízení“) vytváří nový systém ochranných známek, který umožňuje, aby ochranná známka byla platná na celém území Společenství na základě žádosti podané Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), (dále jen „úřad“);

vzhledem k tomu, že za tímto účelem obsahuje nařízení zejména nezbytná ustanovení týkající se řízení o zápisu ochranných známek Společenství, jakož i o správě známek Společenství, o odvoláních proti rozhodnutím úřadu a o řízeních o zrušení nebo neplatnosti ochranné známky Společenství;

vzhledem k tomu, že podle článku 130 nařízení jsou odvolací senáty odpovědné za rozhodování o odvoláních podaných proti rozhodnutím kontrolorů, námitkových oddělení, správě ochranných známek a právních a zrušovacích oddělení;

vzhledem k tomu, že hlava VII nařízení obsahuje základní pravidla týkající se odvolání proti rozhodnutím průzkumových referentů, námitkových oddělení, správě ochranných známek a právních a zrušovacích oddělení;

vzhledem k tomu, že hlava X nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady č. 40/94 o ochranné známce Společenství³, obsahuje prováděcí pravidla hlavy VII nařízení;

vzhledem k tomu, že toto nařízení tato pravidla doplňuje, zejména pokud jde o organizaci odvolacích senátů a ústní řízení;

vzhledem k tomu, že před zahájením každého pracovního roku musí být stanoven ze strany úřadu založeného za tímto účelem systém rozdělování pravomocí mezi

¹ Úř. věst. L 11, 14. 1. 1994, s. 1.

² Úř. věst. L 349, 31. 12. 1994, s. 83.

³ Úř. věst. L 303, 15. 12. 1995, s. 1.

odvolací senáty; že za tímto účelem by měl výše uvedený úřad používat objektivní kritéria, jako jsou třídy výrobků a služeb nebo počáteční písmena jmen žadatelů;

vzhledem k tomu, že k usnadnění projednávání odvolání a přijímání rozhodnutí o těchto odvoláních, by měl být pro každý případ jmenován zpravodaj, který by byl mimo jiné odpovědný za přípravu jednání se stranami a za přípravu návrhů rozhodnutí;

vzhledem k tomu, že se může stát, že strany v řízení před odvolacími senáty nebudou schopny nebo ochotny zaměřit pozornost odvolacích senátů na otázky obecného zájmu v rámci dosud nerozhodnutého řízení; že by odvolací senáty měly mít pravomoc vyzvat prezidenta úřadu, z vlastního podnětu nebo žádost prezidenta, aby se vyjádřil k otázkám obecného zájmu, které vyvstávají v rámci dosud probíhajícího řízení před odvolacím senátem;

vzhledem k tomu, že opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Výboru ustanoveného podle článku 141 nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Rozdělení povinností a orgán odpovědný za rozdělení

1. Před zahájením každého pracovního roku se odvolacím senátům rozdělí povinnosti podle objektivních kritérií a jmenují se členové každého senátu a jejich náhradníci. Každý člen odvolacího senátu může být jmenován do několika odvolacích senátů jako člen nebo náhradník. Tato opatření mohou být v případě potřeby během daného pracovního roku změněna.

2. Opatření uvedená v odstavci 1 přijímá pro daný pracovní rok orgán složený z prezidentaúřadu jakožto předsedajícího, viceprezidenta úřadu odpovědného za odvolací senáty, předsedů odvolacích senátů a tří dalších členů odvolacích senátů, kteří byli zvoleni řádnými členy těchto senátů, s výjimkou předsedů. Orgán je usnášeníschopný pouze za přítomnosti nejméně pěti členů včetně prezidenta nebo viceprezidentaúřadu a dvou předsedů odvolacích senátů. Rozhodnutí se přijímají většinou hlasů. V případě nerozhodného počtu hlasů je rozhodující hlas předsedy. Orgán si může stanovit vlastní jednací řád.

3. Orgán uvedený v odstavci 2 rozhoduje o sporech týkajících se rozdělování povinností mezi různé odvolací senáty.

4. Do té doby, než budou zřízeny více než tři odvolací senáty, se orgán uvedený v odstavci 2 v daném pracovním roce skládá z prezidentaúřadu, jakožto předsedajícího, z viceprezidentaúřadu, který je odpovědný za odvolací senáty, předsedy nebo předsedů odvolacích senátů, které již byly zřízeny, a z dalšího člena odvolacích senátů, který byl zvolen řádným členem, s výjimkou předsedy nebo předsedů. Orgán je usnášeníschopný pouze za přítomnosti nejméně třech členů včetně prezidenta nebo viceprezidentaúřadu.

Článek 2

Nahrazování členů

1. Mezi důvody nahrazování náhradníky patří zejména dovolená, nemoc, nevyhnutelné závazky a důvody vyloučení uvedené v článku 132 nařízení.
2. Každý člen, který požaduje, aby byl nahrazen náhradníkem, uvědomí o svých překážkách neprodleně předsedu daného senátu.

Článek 3

Vyloučení a protest

1. Pokud zná senát možný důvod vyloučení nebo protestu podle čl. 132 odst. 3 nařízení, který nevychází od samotného člena nebo jedné z přítomných stran, použije se postup podle čl. 132 odst. 4 nařízení.
2. Dotyční členové jsou vyzváni, aby se k důvodům vyloučení a protestu vyjádřili.
3. Než bude přijato rozhodnutí podle čl. 132 odst. 4 nařízení, řízení se přeruší.

Článek 4

Zpravodajové

1. Předseda každého senátu jmenuje pro každé odvolání některého člena senátu nebo sebe do funkce zpravodaje.
2. Zpravodaj předběžně prostuduje odvolání. Na žádost předsedy senátu může připravit sdělení stranám. Sdělení podepisuje zpravodaj jménem odvolacího senátu.
3. Zpravodaj připravuje vnitřní zasedání senátu a ústní řízení.
4. Zpravodaj vypracovává návrhy rozhodnutí.

Článek 5

Spisovny

1. U odvolacích senátů se zřizují spisovny. Za fungování spisoven jsou odpovědní tajemníci. Jeden z tajemníků může být jmenován hlavním tajemníkem.

2. Orgán uvedený v čl. 1 odst. 2 může tajemníka pověřit úkoly, které nepředstavují právní nebo technické problémy týkající se zejména zastupování, předkládání překladů, kontroly spisů a oznamování.

3. Tajemník předkládá předsedovi daného senátu zprávu o přípustnosti každého nového odvolání.

4. Protokoly o ústním řízení a dokazování vypracovává tajemník nebo se souhlasem prezidentaúřadu každý jiný úředník úřadu, kterého může jmenovat předseda senátu.

Článek 6

Změna ve složení senátu

1. Pokud se po ústním řízení změní složení senátu, sdělí se stranám řízení, že pokud o to jedna z nich požádá, uskuteční se nové ústní řízení v novém složení. Nové ústní řízení se rovněž koná na žádost nového člena senátu, pokud ostatní členové senátu souhlasí.

2. Nový člen je vázán již přijatým mezitímním rozhodnutím ve stejném rozsahu jako ostatní členové.

3. Pokud jeden ze členů senátu nemůže jednat a pokud již senát přijal konečné rozhodnutí, nemůže být tento člen nahrazen náhradníkem. Pokud nemůže jednat předseda, podepíše místo něj rozhodnutí služebně nejstarší člen; v případě stejného služebního stáří rozhodnutí podepíše nejstarší člen.

Článek 7

Slučování odvolacích řízení

1. Pokud je proti rozhodnutí podáno několik odvolání, projednávají se tato odvolání ve stejném řízení.

2. Pokud jsou odvolání podána proti různým rozhodnutím a pokud všechna odvolání mají být přezkoumána stejným senátem ve stejném složení, může tento senát projednat odvolání se souhlasem stran ve společném řízení.

Článek 8

Vrácení prvnímú stupni

Pokud je pro základní nedostatky napadeno řízení prvního stupně, jehož rozhodnutí je předmětem odvolání, zruší senát dané rozhodnutí a vrátí je tomuto stupni nebo vyřeší záležitost sám, pokud nejsou důvody proti.

Článek 9

Ústní řízení

1. V případě ústního řízení senát zajistí, aby strany před vyslechnutím poskytly veškeré potřebné doklady a informace.
2. K předvolání stran k ústnímu řízení může senát připojit sdělení, které poutá pozornost k bodům, které jsou zvláště důležité, nebo skutečnost, že se některé otázky se již nezdají sporné, sdělení může také obsahovat jiné poznámky, které mohou napomoci soustředit se při ústním jednání na hlavní body.
3. Senát zajistí, aby byl případ připraven k rozhodnutí v závěru ústního řízení, pokud nejsou důvody proti.

Článek 10

Sdělení stranám

Pokud je senát názoru, že je vhodné stranám sdělit odhad podstatných a právních záležitostí, učiní to tak, aby tyto informace nemohly být chápány jako závazné pro tento senát.

Článek 11

Vyjádření k otázkám obecného zájmu

Senát může z vlastního podnětu nebo na základě písemně odůvodněné žádosti vyzvat prezidentaúřadu, aby se písemně nebo ústně vyjádřil k otázkám obecného zájmu, které vyvstávají v rámci dosud nerozhodnutého řízení před senátem. Strany mají právo zaujmout k vyjádřením prezidentavlastní stanovisko.

Článek 12

Porada před rozhodnutím

Zpravodaj předkládá ostatním členům senátu návrh rozhodnutí, které má být přijato, a stanoví přiměřenou lhůtu pro podání námitek nebo návrhů na změnu. Senát zasedá, aby se poradil o rozhodnutí, které má být přijato, pokud všichni členové nejsou stejného názoru. Porady se účastní pouze členové daného senátu. Předseda senátu však může ostatním úředníkům, jakož i tajemníkům nebo tlumočnickům, povolit přítomnost. Porady jsou tajné.

Článek 13

Hlasovací pořádek

1. Během porady mezi členy senátu vyjádří své stanovisko nejdříve zpravodaj a jako poslední předseda, pokud sám není zpravodajem.
2. Pokud je třeba hlasovat, uskuteční se hlasování ve stejném pořadí, pokud není předseda zároveň zpravodajem; v tomto případě hlasuje jako poslední. Nikdo se nesmí zdržet hlasování.

Článek 14

Nabytí účinnosti

Toto nařízení vstupuje v platnost třetí den po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 5. února 1996.

Za Komisi
Mario MONTI
člen Komise